

Práva z ochrany známky účastníka konania, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti:

Vnútroštátna slovná ochranná známka „HENSOTHERM“ (č. 213 672) pre výrobky triedy 2

Spojené kráľovstvo, a to od 1. mája 2003, kedy žalobkyňa vznikol nárok na dôchodok; uvedený rozdiel má byť zvýšený o úrok z omeškania vo výške úrokovej sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre jej refinančné operácie zvýšená o dva percentné body,

Rozhodnutie oddelenia v konaní o vyhlásenie neplatnosti:

Vyhlásenie neplatnosti ochranné známky Spoločenstva „HENSOTHERM“ z dôvodu pravdepodobnosti zámeny so skoršou vnútroštátnou ochrannou známkou „HENSOTHERM“ (č. 213 672).

— zaviazal Radu vyplatiť žalobkyňu odškodné vo výške 100 000,- eur za podstatnú mimozmluvnú a morálnu ujmu utrpenu žalobkyňou počas správneho konania pred podaním žaloby a počas rôznych ústnych a písomných jednaní s oddeleniami Rady, a

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Zamietnutie odvolania

— zaviazal Radu na náhradu trov tohto konania.

Žalobné dôvody:

Porušenie článku 52 ods.1 písm. a) a článku 78 nariadenia Rady (ES) č. 40/94.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba podaná dňa 18. októbra 2004: Anna Kontouli proti Rade Európskej únie

(Vec T-416/04)

(2005/C 31/46)

(Jazyk konania: angličtina)

Anna Kontouli, bydliskom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: V. Arkitidis, právnik, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 18. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Rady zo 16. júla 2004 o zamietnutí sťažnosti žalobkyne podanej v súlade s článkom 90 ods. 2 Služobného poriadku v súvislosti so stanovením vhodného opravného koeficientu pre jej dôchodok,
- nariadil Rade vyplatiť žalobkyňu sumu vo výške rozdielu súm dôchodku, ktoré jej boli doteraz vyplatené a súm dôchodku, ktoré jej majú byť vyplatené, ak by sa bol na dôchodok žalobkyne uplatnil opravný koeficient platný pre

Žalobkyňa bola úradníčkou Rady a od 1. mája 2003 poberá invalidný dôchodok. Po svojom odchode do dôchodku žalobkyňa oznámila Rade, že si za svoje trvalé bydlisko určila Spojené kráľovstvo a na základe tejto informácie Rada od začiatku aplikovala na dôchodok žalobkyne opravný koeficient pre uvedenú krajinu. Avšak po usúdení, že žalobkyňa uviedla o svojom bydlisku protichodnú informáciu, Rada pozastavila uplatňovanie opravného koeficientu pre Spojené kráľovstvo a uplatňovala najprv sadzbu pre Belgicko a neskôr pre Grécko, kde sa nachádzalo pôvodné bydlisko žalobkyne. Žalobkyňa podala sťažnosť, ktorá bola zamietnutá napadnutým rozhodnutím zo 16. júla 2004.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa tvrdí, že v Spojenom kráľovstve má trvalé a oprávnené bydlisko od 1. mája 2003. Žalobkyňa je toho názoru, že Rada tým, že rozhodla inak, porušila článok 82 ods. 1 Služobného poriadku a dopustila sa podstatného omylu v právnom posúdení. Tiež tvrdí, že Rada svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnila a tým, že nenaplnila legitímne očakávania žalobkyne, porušila všeobecné zásady právnej istoty. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Rada porušila zásadu správneho úradného postupu a svoju povinnosť starostlivosti voči žalobkyňu. Na záver žalobkyňa tvrdí, že značne utrpela celkovým postojom Rady voči nej a skutočnosťou, že jej dcéra musela zanechať doktorandské štúdiá v Grécku, aby sa mohla presťahovať do Spojeného kráľovstva a pracovať tam za účelom poskytnutia finančnej podpory. Žalobkyňa žiada, aby jej Súd prvého stupňa priznal náhradu za túto morálnu ujmu.